

er denne Lov, saa vidt man kan se det efter de Oplysninger, som foreligger, og som jeg snart skal fremlægge for Finansudvalget, en billig Kornlov, idet den har opfyldt det, der den Gang blev stillet i Udsigt, en billigere Administration til Nedbringelse af de samlede Udgifter.

Jeg skal endnu angaaende Kornloven kun gøre opmærksom paa, at Begivenhedernes Gang har vist, hvor urigtig de forenede Oppositionspartiernes Paastand var, naar de hævdede, at denne Kornlov kun var det store Landbrugs Kornlov. Det er en Paastand, man stadig har hørt paa Vælgermøderne, at det var det nederdrægtige store Hartkorn, der vilde sætte Foden paa det lille Landbrug. Det har i det hele taget været et af Oppositionspartiernes noble Formaal ikke blot at ville sætte Skel mellem Land og By, men ogsaa at ville trække Skel tværs igennem Landbruget. Skønt enhver maatte kunne se, at Eksportafgiften maatte tjene det Formaal at holde Bygprisen i rimeligt Forhold til den fastsatte Hvede- og Rugpris, hævdede det radikale og det socialdemokratiske Parti frejdigt, at Hensigten med dette Forslag var at skabe en særlig Indtægt for det store Landbrug. Nu staar de samme Partier og beklager sig over, at denne Eksport, som de ikke havde haarde Ord nok til at fordømme, ikke har antaget et saa stort Omfang af de Grunde, jeg nævnte i Gaar, og som jeg ikke skal komme ind paa nu igen. Og ikke bedre er det gaaet med Paastanden om, at det store Landbrug naturligvis straks vilde dække sig i Efteraarsmaanederne, medens det lille Landbrug først vilde komme til at købe af den dvre Majs, som efter de Herrers uforgribelige Mening vilde fremkomme til Foraaret. Naar jeg paa min rolige og beskedne Maade tillod mig at sige, at jeg ikke turde paatage mig Ansvar for at raade nogen til at købe ind straks, og at jeg i alt Fald ikke kendte den Bestemmelse i Kornloven, der forbød Landbrug under en vis Størrelse at købe Majs ind i Efteraarsmaanederne, stempledtes det som en Underfundighed fra min Side. Det var noget, enhver kunde sige sig selv, at det kun var det store Landbrug, der havde Raad til at købe ind straks, det lille Landbrug maatte vente til Foraarsmaanederne. Jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Rode har noget af en besk Smag i Munden, naar han nu tænker paa denne meget yndede Plade i Valgrammofonen. Og hvis ikke det ærede Medlem selv har det, er jeg i alt Fald overbevist om, at de Landmænd, som maatte have haft

Tiltro til det ærede Medlems Evner som Spaamand i den Henseende, har en vis Beskhed i Følelsen overfor de Raad, der den Gang blev givet dem.

Jeg skal slutte med at sige, at det forekommer mig, at de to ærede Medlemmer, der her er optraadte i Fællesskab, udviser en højst beklagelig Tilbøjelighed til at ville omskabe eller ombytte det politiske Arbejde med en Virksomhed, der nærmer sig stærkt den rent partipolitiske Spekulation. Men jeg tror, at de Herrer her under vurderer Befolkningens sunde Dømmekraft, og jeg tror, at de Herrer ogsaa denne Gang spekulerer forkert. Medens de Herrer her i Tinget udtaler deres letkøbte Forargelse over Statskassens Udgifter i Anledning af Kornlovens Gennemførelse, skønt de selv har gjort alt, hvad de kunde, for at gøre Kornloven saa dyr som mulig, tænker jeg, at hele Befolkningen Landet over vil hilse med den største Glæde, at Udviklingen gaar i den Retning, at vi tør hengive os til Forvisningen om, at dette Aars Love om Korn- og Sukkerordningen er de sidste, og at vi nu staar ved den endelige Afvikling af en Periode, som ikke blot for Producenterne, men ogsaa for de handlende og for Forbrugerne saavel som for det politiske Liv og for Statskassen kun har efterladt triste Minder.

Hauge: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup udtalte, at det ærede Medlem Hr. Rode talte meget og drømte om Natten om det, som han ikke om Dagen kunde faa Tid til at tale om. Det var ham i det hele taget — saaledes forstod jeg det ærede Medlem Hr. Pinstrup — imod saa tidt at høre Taler af Oppositionspartierne. Jeg for min Del maa sige til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at jeg ved Lejlighed har savnet Taler af ham; han har ikke fortsat med sin Veltalenhed. Under Oppositionsperioden var han altid en sikker Mand, naar de store Spørgsmaal skulde debatteres, navnlig naar Kornlovene var til Debat; men da den nuværende Kornlov var til første Behandling her i Tinget, sad det ærede Medlem som en tavs Tilhører nede paa sin Plads, og han saa saa underlig sur ud. Det ærede Medlem var ikke tilfreds med denne Kornlov, det ved vi alle, og derfor talte han ikke, han vil ikke gerne staa i Opposition til sin gode Partifælle, den højtærede Landbrugsminister (*Pinstrup*: Jo, jeg talte) . . . ja, det ærede Medlem gjorde et Par Bemærkninger, men det regner vi ikke for noget i Sammenligning med, hvad det ærede Medlem ellers præsterer. Det ærede Medlem var